

ня належного утримання об'єктів інфраструктури, функціонування закладів та установ комунальної власності, а органи місцевого самоврядування можуть забезпечити надання якісних публічних та комунальних послуг [7].

Список використаної літератури

1. Панейко Ю. Теоретичні основи самоврядування [Текст] / Ю. Панейко. – Мюнхен: Українська вільна академія наук в Німеччині, 1963. – 175 с.
2. Місцеве самоврядування в Україні. Наукова доповідь Ю. В. Ковбасюка [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://academy.gov.ua/doc/koment-inter_prezident/2014. – Назва з екрана.
3. Вілкул Ю. Реформа стукає в двері [Текст] / Ю. Вілкул. // Місцеве самоврядування та регіональний розвиток в Україні. – 2014. – № 2. – С. 8.
4. Бондарук Т. Г. Місцеві Фінанси [Текст]: навч. посібник – Т. Г. Бондарук. – К. : ДП «Інформ.-аналіт. агентство», 2013. – 529 с.
5. Луніна І. О. Формування місцевих бюджетів на основі принципу еквівалентності: шлях до ефективної бюджетної системи України [Текст]/ І. О. Луніна. // Фінанси України. – 2010. – № 9. – С. 3–12.
6. Україна у цифрах 2016. Статистичний збірник [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat>. – Назва з екрана.
7. Оцінка фінансової спроможності 366 ОТГ за 9 місяців 2017 року у розрізі областей. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://decentralization.gov.ua/news/7772>. – Назва з екрана.

Я. П. Кесарь

студ. III курсу

спеціальність «Економічна теорія»

Науковий керівник: к.е.н., доц. І. А. Ломачинська

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНОЗЕМНИХ БАНКІВ В УКРАЇНІ

Сьогодні банківська система України перебуває під впливом соціально-політичної і економічної невизначеності, а також глобальних змін у світовому фінансовому просторі. Спостерігається залучення до вітчизняної банківської системи іноземного капіталу, що зумовлено обмеженістю власних внутрішніх ресурсів, зниженням довіри до національних банків, а також необхідністю їх докапіталізації, інтеграцією у світовий фінансовий простір.

Іноземне банківництво – це особливий вид міжнародної господарської діяльності, яка полягає в організації та функціонуванні сукупності банків, які повністю або частково створені за рахунок іноземного капіталу, реалізують свої функції на території країни-реципієнта з приводу банківського обслуговування клієнтів для

одержання прибутку. Його функції сприяють розвитку не лише окремого банку, а й банківської системи та економіки країни загалом [1, с. 31].

Експансія іноземного капіталу в банківську систему України пройшла сім етапів: формування банківської системи України (1991-1994), створення іноземних банків «з нуля» (1995-1998 рр.), модернізація банківської системи (1999-2004 рр.), період активної експансії іноземного капіталу під час економічного зростання (2005-2008 рр.), період фінансової кризи та посткризового відновлення (2008-2010 рр.), період відтоку іноземного капіталу з банківської системи України (2011-2013 рр.), період очищення банківської системи (2014 р. – по теперішній час). Слід зазначити, що чинне законодавство надає можливість створювати в Україні банки з іноземним капіталом та відкривати філії, отже на сьогодні банківська система України відкрита для іноземних інвесторів.

Залучення іноземного капіталу до банківської системи України має як негативні, так і позитивні наслідки [1-3]. Основними перевагами іноземного банківництва є удосконалення та розширення спектра банківських послуг, впровадження нових банківських технологій, міжнародного досвіду, розширення доступу до міжнародних валютних ринків, розвиток інфраструктури банківського ринку, зниження вартості фінансових ресурсів, підвищення ефективності конкуренції на банківському ринку. До основних недоліків відносять збільшення залежності від зовнішніх змін на світових фінансових і валютних ринках, переважно короткостроковий та спекулятивний характер операцій, можливість відтоку прибутків за кордон, нерівні умови конкуренції національних та іноземних банків в Україні, ускладнення нагляду і контролю за банківським сектором країни.

Але незважаючи на наявність негативних наслідків поширення іноземного банківництва, іноземні банки є невід'ємною частиною національного банківського сектору і від їх діяльності в Україні залежить стійкість, ефективність банківської системи, потенціал розвитку національної економіки. Це обумовлено тим що, по-перше, банківські установи з іноземним капіталом виявились більш стійкими в кризовий період, по-друге, в посткризовий період банки з іноземним капіталом демонструють ефективнішу діяльність, ніж банки з національним капіталом, по-третє, іноземні банки в останні роки демонструють більший рівень довіри, ніж банки з національним капіталом.

Отже, надходження інвестицій в економіку держави є фактором однозначно позитивним, але на сьогодні частка іноземного

капіталу в банківській системі України становить більше 50% при рекомендованій 20-25% [4]. В контексті цього в Україні має впроваджуватися виважена політика щодо залучення і контролю іноземного банківського капіталу. При розробці і впровадженні політики державного регулювання іноземного банківського капіталу слід урахувати, що основними ризиками для України є: неконтрольований вихід іноземних банківських груп з країни; залежність від фінансово-економічного стану країни-базування материнського банку; домінування іноземних банків на ринку споживчого кредитування; переважне кредитування іноземних банків в іноземній валюті; переважно короткостроковий і спекулятивний характер банківських операцій; незначний рівень капіталізації й ін.

Таким чином, на наш погляд, важливим на сьогодні є: удосконалення управлінських рішень щодо забезпечення фінансово-економічної безпеки країни та контролю і надзору за банківською системою, у тому числі і з урахуванням світового і європейського досвіду; удосконалення нормативно-правового регулювання іноземного банківського капіталу щодо прозорості, сприянню доброякісної конкуренції, захисту інтересів акціонерів і кредиторів, учасників ринку; удосконалення інституційної структури фінансової системи України; тимчасове використання податкових пільг і стимулів для залучення іноземних інвесторів у банківську систему; стимулювати інтеграцію вітчизняних банків з іноземними; створити сприятливі умови функціонування іноземного банківського капіталу на регіональному рівні; забезпечити ефективну систему боротьби з тіньовим сектором і протидії відмиванню «брудних» грошей.

Ефективна реалізація цих заходів сприятиме фінансовій стабільності і надійності банківської системи, фінансово-економічній безпеці країни.

Список використаної літератури

1. Владичин, У. В. Державне регулювання іноземного банківництва в Україні [Текст]/ У. В. Владичин. – Львів : Б.В., 2017.– 41 с.
2. Сенищ, І. П. Еволюція банківської системи України [Текст]/ І. П. Сенищ // Регіональна економіка. – 2007. – № 2. – С. 209-215.
3. International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards: a revised Framework. Foreign banks in emerging market economies: changing players, changing issues // BIS Quarterly Review. – December 2010. – P. 69-81.
4. Огляд банківського сектору України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=64628171>. – Назва з екрана.